

SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XIX. évfolyam 7. (221.) szám, 2017. július

20 éve díjaz a Máncz János Alapítvány SZÁSZRÉGEN LEGJOBB MAGYAR DIÁKJAI

Legjobbaink

Fotó: FAGY

Június 25-én a római katolikus templomban, a szentmise után kiosztották a Máncz János-díjakat. A díjátadást rövid bevezető előzte meg.

„A Máncz János Alapítványt Darvas Ignác tanár úr álmodta meg 1996-ban, és csakhamar lelkes támogatókra talált Márk Endre, Pakó Benedek, Demeter József, Schmeikal Rudolf, Kinczel Lajos, Daczó Ferenc, Henter József, Keul Eugen és Moga Éva személyében, akikkel éveken át nemcsak díjazásra, hanem rászoruló diákok támogatására is gyűjtöttek. A Máncz János Alapítvány 1997 nyarán

díjazott először, tehát 20 éve annak, hogy tanév végén az alapítvány díjazza az arra érdemes diákokat. Egy pillanat erejéig hajtsunk fejet azok emléke előtt, akik 20 évvel ezelőtt az alapítvány alapkövét letették, és munkához láttak.

Az alapítvány pecsétjén egy fáklya és egy babérág látható. Fáklya, mely a tudás általi megvilágosodást jelképezi, a babérág pedig a dicsőséget. Kívánjuk, hogy mindazok, akik az ezen pecséttel megerősített oklevelet ma átveszik, tudatában legyenek annak, hogy egy olyan ember nevében díjazták őket –

Máncz János múlt század eleji matematikatanár –, aki kevéske tanári fizetését tehetséges, tanulni vágyó diákjaira költötte, csakhogy dicsőséges életpályát járassanak be. Példája fátkyaként világítson nektek, és bizonyulatok jövőre is méltónak a babér elnyerésére. Ne a boríték tartalma legyen a díj mértékének fokmérője, hanem az a szándék, hogy elismerésben, bátorításban részesültek, és ösztönözzön benneteket a jövőben is a munkában, tanulásban való helytállásra, a tudásban való felemelkedésre.”

Elsőként az évfolyamelső díjazására került sor: Biró Beatrice az Al. Ceușianu iskolából, Pápai Zsolt, a Petru Maior Technológiai Líceum gimnáziumi évfolyamelsője, Csurka Szabolcs-Attila az Augustin Maior iskolából, Gergely Aliz a Florea Bogdan iskolából, Szép Mónika a Lucian Blaga líceumból és Antal Krisztina Flóra, a Petru Maior líceum végzőse.

Ezt követően azok a diákok következtek, akik olimpiákon és különböző tantárgyversenyek megyei szakaszán vettek részt eredményesen, illetve országos vagy nemzetközi vetélkedőkön.

Magyar anyanyelvből a következő diákok kaptak Máncz János-díjat: Újfalusi Ábel (VI. osztály, Petru Maior líceum), Benkő Szilárd (VII. osztály, Petru Maior T. Líceum), Sándor Tihamér (VII. osztály, Petru Maior T. Líceum), Nagy Flórián Attila (VII. osztály, Petru Maior T. Líceum), Biró Beatrice (VIII. osztály, Alexandru Ceușianu Ált. Iskola), Czibalmos Eszter (VIII. osztály, Florea Bogdan Ált. Iskola), Kocsis Lenke (IX. osztály, Petru Maior T. Líceum), Tavaszai Anita (X. osztály, Petru Maior T. Líceum), Csorvási Júlia (XI. osztály, Petru Maior T. Líceum), valamint a Florea Bogdan Ált. Iskola Szivárvány csapata, melynek tagjai: Czibalmos Eszter, Gergely Aliz, Vormair Anita.

Matematikából kitűnő versenyeredményeikért díjat vehettek át: Újfalusi Ábel (VI. osztály, P. Maior T. Líceum), Petan Zoltán (VI. osztály, P. Maior T. Líceum), Benkő Szilárd (VII. osztály, Petru Maior T. Líceum), Antal Szilárd Levente (VII. osztály, P. Maior T. Líceum), Antal Szabolcs Lóránd (VII. osztály, Petru Maior T. Líceum); csapatversenyben: Antal Szilárd, Antal Szabolcs, Benkő Szilárd (VII. osztályosok, P. Maior T. Líceum); Ördög Hunor (IX. osztály, P. Maior T. Líceum), Erős Gergely (X. osztályos, P. Maior T. Líceum), Antal Krisztina-Flóra (XII. osztály, P. Maior T. Líceum), Zsigmond Szilárd (XII. osztály, P. Maior T. Líceum); csapatversenyben: Antal Krisztina, Zsigmond Szilárd és Demeter Norbert (XII. osztályosok, Petru Maior T. Líceum).

A Kárpát-medencei **kémiaversenyre** jutott el a VIII. osztályos Biró Beatrice és Molnár Boglárka az Alexandru Ceușianu Ált. Iskolából.

Történelmi vetélkedők és versenyek

nyerteseiként díjat kaptak: Ercse Kis Melinda és Szombat Noémi, a VI. osztályosok csapata, valamint Bartha Réka és Nagy Flórián Attila, a VII. osztályosok csapata a Petru Maior T. Líceumból, továbbá Dobai Szilárd (X. osztályos, P. Maior T. Líceum).

Polgári nevelésből Bartha Réka Kinga (VII. osztályos) és Pápai Zsolt (VIII. osztályos) ért el kimagasló eredményt, mindketten a Petru Maior T. Líceumból.

Angolnyelv-tudásukat mérették meg különböző versenyeken és értek el jó helyezést: Biblia Róbert (V. osztályos), Faluvégi Blanka (IX. osztályos), Szilágy Barnabás (XI. osztályos), Antal Krisztina Flóra (XII. osztályos), valamint Sütő Ede (XII. osztályos), valamennyien a Petru Maior T. Líceum diákjai.

A római katolikus vallás tantárgyverseny országos szakaszára jutott el Sándor Tihamér (VII. oszt., Petru Maior T. Líceum).

Az alsó tagozatosok közül négy diák kapott oklevelet országos szintű megmérettetésen való részvételért: Kiss Szabolcs (II. osztályos, P. Maior T. L.), Kiss Anna (III. oszt., P. Maior T. L.) valamint Újfalusi Boglárka és Szász Zsolt (III. osztályosok, a P. Maior T. Líceumból).

Művészeti ágazatban kreatív versenyeken országos díjat kaptak, és Máncz János-oklevelet vehettek át: Bálint Jozefina Patricia (VI. osztályos, Augustin Maior), Moldován Áron (VI. osztályos, Alexandru Ceușianu), Bartha Réka Kinga, Sükösd Anita, Antal Szabolcs és Sándor Tihamér (VII. oszt., P. Maior T. Líceum), Simon Zsuzsanna (IX. oszt., P. Maior), Nagy Noémi Erika (IX. oszt., Petru Maior T. Líceum).

Az oktatási intézményekben működő **legtevékenyebb csapatok** képviselői is díjat vehettek át: a Gyöngyvirág néptáncscsoport a Florea Bogdan Ált. Iskolából, a Csipetkék kisiskolás színjátszó csoport a Petru Maior T. Líceumból, a Rosszcsontok diákszínjátszó gimnazisták csoportja a Petru Maior Techn. Líceumból, valamint a Fantázia színjátszó csoport a Lucian Blaga Technológiai Líceumból.

Természetesen a díjazás során elhangzott a felkészítő tanárok neve is, akik irányítása nélkül nem örülhettünk volna ennyi szép eredménynek. Az oklevelek átadása után a támogatók névjegyzékét ismertettük.

Ezúton is köszönjük az anyagi támogatást, az önzetlen adományt a HECEV KFT.-nek, a SMART SOFT SERV KFT.-nek, a PROBICONS KFT.-nek, az RMDSZ tanácsosi frakciójának, a KRONER CONSTRUCT KFT.-nek, a GAL SERV KFT.-nek, Simon Nándor hangszerkészítőnek, Kinczel Lajosnak, valamint az ajándékkönyveket Bozsojovszki Évának.

Hálát adva az Úrnak, hogy 20 éve mindig akadtak adakozó kedvű emberek, akiknek adománya révén az arra érdemes diákokat szimbolikusan megajándékozhattuk, derűs szívvel, bizakodva tekintünk a jövőbe, azzal a reménnyel, hogy ezen ünnepi pillanatok még nagyon sok éven át

megisméltódnak, és hisszük, hogy mindig lesznek tudásszomjas ifjaink, akik képességeiket, tehetségüket okosan kamatoztatják.

**KISS-MIKI MELINDA,
A MÁNCZ JÁNOS ALAPÍTVÁNY TITKÁRA**

Itthon van otthon! **RÁKÓCZI-DÍJAZÁS SZÁSZRÉGENBEN**

Az idén is sikerült az Erdélyi Rákóczi Szövetségek Szervezete segítségével díjazni városunk mindazon magyar középiskolás diákjait, akik a 9-11. osztályban évfolyamelsőek voltak, valamint két pedagógust, akik áldozatkész, hathatós tevékenységükkel az itt- és megmaradás elvét szolgálják.

Az esemény jelmondatát Nagy F. Atilla helyi történelemtanár és a szervezet alelnöke Tamási Árontól kölcsönözte: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne!”. Ezt a gondolatot továbbszóve elhangzott, hogy ennek az otthonnak diákjainkat illetően feltétlenül itthon kell lennie, hiszen helyi

középiskoláinkban is lehet eredményesen tanulni, haladni, ismeretekben, élményekben gyarapodni és nem utolsósorban versenyeken helytállni és bizonyítani. Így lehet célt, értelmet és hasznot adni fejlődésünk ezen szakaszának. Városunkban úgy lehet megtartani és emelni a magyar oktatás színvonalát, ha diákjaink a nekik megfelelő szakon itthon keresik fejlődésüket, épülésüket, és ebben tanáraik hozzáértően, odaadón segítenek, felfedezve mindenikben azt a tehetséget, adottságot, amit gyarapítani, gyümölcsozteni lehet. Ebben nyilván a szülői segítség nélkülözhetetlen, hiszen osztályfőnöki véleményezéssel, megismerve gyerekeik képességeit, életterveit, a megfelelő iskolába irányíthatják őket, kiválasztva a számukra legalkalmasabb szakot. Csupán ez a hármasság, és ennek olajozott működése vezet teljes sikerhez.

Akikre büszkék lehetünk az idén a Petru Maior Középiskolából, matematika-informatika és természettudományok szakon: Faluvégi Blanka (IX. oszt.) 9,97, Tavasz Anita és Erős Gergely (X. oszt.), valamint Csorvási Júlia és Nagy Andrea (XI. oszt.) 10-es év végi általánossal remekeltek. Városunk másik középiskolájából, a Lucian Blaga Középiskolából filológia és

Akiknek itthon van az otthon Fotó: FAGY

társadalomtudományok szakon évfolyamelsőek: Coskun Yasemin (IX. oszt.) 9,77, Kolcsár Aneta Sabina (X. oszt.) 9,42, Baki Noémi Andrea és Ungvári Diána (XI. oszt.) 9,87-es év végi általánossal tündek ki.

Tanáraink közül az idén a szervezet kuratóriumának választása Reichemberger Iringó turizmus szaktanárra és Sükösd Levente földrajztanárra esett, akik áldozatos munkájuk révén, iskolán kívüli tevékenységeken, országos és nemzetközi versenyeken való részvétellel színesebbé, tartalmasabbá tették tanulóink tanévét, gyarapítva városunk hírnevét.

Köszönet az áldozatért diáknak, tanárnak, szülőnek egyaránt. Kívánunk tartalmas kapcsolódást, erőgyűjtést és az új tanévben ismeretekben, alkalmazott tudásban való gyarapodást, hisz ez biztosítja megmaradásunk alapját, értékes nemzedék nevelését és itthon tartását, valamint érvényesülését.

Jövőre nézve csak annyit: nem adjuk fel! Harcra fel! Ha van közös akarat, képesek leszünk megvalósítani terveinket!

NAGY A.

Hivatása: pedagógus

„Az életed egy új fordulatot vesz. Egy régi ajtó zárult be előtted. De ne félj, hiszen ez nem a vég, hanem egy kezdet, egy új, ismeretlen kép. Soha ne felejtsd el, kik téged szeretnek. Soha ne fordíts háttat az embereknek. Szeresd a szépet, keresd a jót! Ha szükséged van ránk, mi mindig itt vagyunk!”

Peres Piroska búcsúzott

Sok szeretettel búcsúzunk Tőled, Peres Piroska óvó néni! Kívánunk hosszú, boldog és tartalmas nyugdíjas éveket erőben, egészségben!

Peres Piroska óvó néni búcsúzásán az jutott eszembe, hogy olyan ez a búcsú, mint a minden évben megélt ballagás – a különbség csak az, hogy itt a külsőségek visszafogottabbak, a belső tartalom pedig – arányosan az itt töltött évek számával – gazdagabb.

Jó pap holtig tanul, tartja a mondás, és ennek még inkább igaznak kell lennie a jó pedagógusra. A ballagóknak is azt szoktuk mondani, hogy álljanak készen az új ismeretek, új élmények befogadására. Miért mondanánk mást saját magunknak?

Megköszöném az intézményünkben, a 4-es Számú Napközi Otthonban töltött több mint két évtizedes oktató-nevelő munkáját. Sokoldalú pedagógust ismerhetünk meg személyében, aki tanítóként, napközis óvónőként is lelkesen oktatta, nevelte az óvodás korú gyerekeket. A rá bízott csöppségek második anyukája volt. Aggódott értük, mindig a legjobbat akarta

Peres Piroska – a kezdet

tanítványainak. Sok közös élménnyel gazdagodtak.

Az együtt töltött évek alatt pontosan, lelkiismeretesen tette oktató-nevelő munkáját. Készséges, segítőkész volt kollégával, gyerekekkel, szülővel egyaránt.

Ezért köszönöm mind a magam, mind a kolléganők, mind a gyerekek és a szülők nevében is áldozatos, kitartó, felkészítő munkáját.

**GÖRÖG TÜNDE ÓVÓNŐ,
4-ES SZÁMÚ NAPKÖZI OTTHON**

Egy nagy család voltak

Aki mindig mosolyog

2017. június 15-e emlékezetes maradt óvodánk számára, hiszen különleges évzáróra került sor a 3-as Számú Napközi Otthonban. Csipike csoportunk életében mindig fontos a tanévet záró ünnepély, hiszen a legnagyobb pajtásaink utolsó fellépése ez, búcsúznak az óvodától, mert ősztől egy új világ, az iskola várja őket. De az idei ünnepség kettős búcsúnak adott helyet, mert szeretett óvo nénink, *Hubert Gyöngyike*, nyugdíjba vonult. A gyerekekkel közösen igyekeztünk egy kis verses-énekes meglepetést szervezni, amire hosszú ideig emlékezni fog, ami méltó búcsú/elköszönés a sok szép év után.

De igazából nem is elköszönni akartunk, inkább köszönni és köszönteni őt. Köszönetet mondani az elmúlt évekért.

Tudjuk, hogy sok fáradságos, küzdelmes, de sikerekben is gazdag év, barátok és még több élmény kötődik számodra ehhez a helyhez. A 42 éves óvónői pályád alatt, amiből 27 évet itt töltöttél, rengeteg gyereknek voltál második anyukája, törölted le könnyeid, szereztél akár életre szóló élményt, és nagyon sok gyerek örökre a szívébe zárt, hiszen hosszú évek után is oly szívesen jönnek még mindig vissza az óvodába, hozzád! Azt hiszem, senki sem kérhet ennél többet.

Gyerekek, szülők, kollégák egy értékes embert ismertünk meg benned, aki szókimondó ugyan, de mindig mosolyog, akire mindig lehetett számítani!

Köszönetet mondok én is gyerekként, kolléganőként egyaránt. Sokat segítettél megfontolt tanácsaiddal, óriási tapasztalatoddal és a lényedből sugárzó életkedvvel. Köszönet mindenért, amit

Te vagy a világon a legjobb óvo néni

kaptam, amit tanultam tőled, mindenért, amit kincsként rám hagytál. Igyekszem méltón helytállni, vigyázni mindenre, és tovább vinni azt, hogy büszke lehess rám.

Hiányozni fogsz nekünk, és reméljük, hogy egy kicsit mi is hiányzunk majd neked. Vagy legalábbis, hogy Te is olyan sok szeretettel gondolsz majd ránk, mint mi Rád.

És amíg újra találkozunk, kívánjuk neked, hogy:

Úgy élj, hogy visszanezhess. Ne haraggal, hanem örömmel forgathasd át emlékeidet, visszafelé. Nehogy sajnálkoznod kelljen... Okosan élj. De főleg: szépen. Gazdagon, ne a szó anyagi értelmében, hanem szellemiekben. Ahogy a vonuló vadak hagynak nyomot maguk után, úgy hagj te is. Hogy rád találjanak, ha keresnek. Hogy rád találhasson, aki keres. Hogy ne felejtsek el a vonulódodat. Jeleket hagj a világban, téged jelzőket. Gondolatokat, amelyek rád mutatnak. Emlékeket, bármilyent, csak markáns legyen... akkor jól éltél. Akkor éltél helyesen. Úgy élj, olyan megfontoltan, okosan és szépen, hogy még az elmúlás fájdalmát is eltakarja a jóleső emlékek felizzó melege. Úgy élj!

Szívből jövő szeretettel köszöntünk nyugdíjba vonulódod alkalmából, és kívánunk neked egészségben, élményekben gazdag, izgalmasan nyugodt, hosszú, derűs nyugdíjas éveket!

És ne feledd, hogy az életben minden vég valami újnak a kezdete!

**HUBERT CSILLA – CSIPIKE CSOPORT,
3-as Számú Napközi Otthon, Szászrégen**

Köszönetet mondok én is

Július

Reflexiók

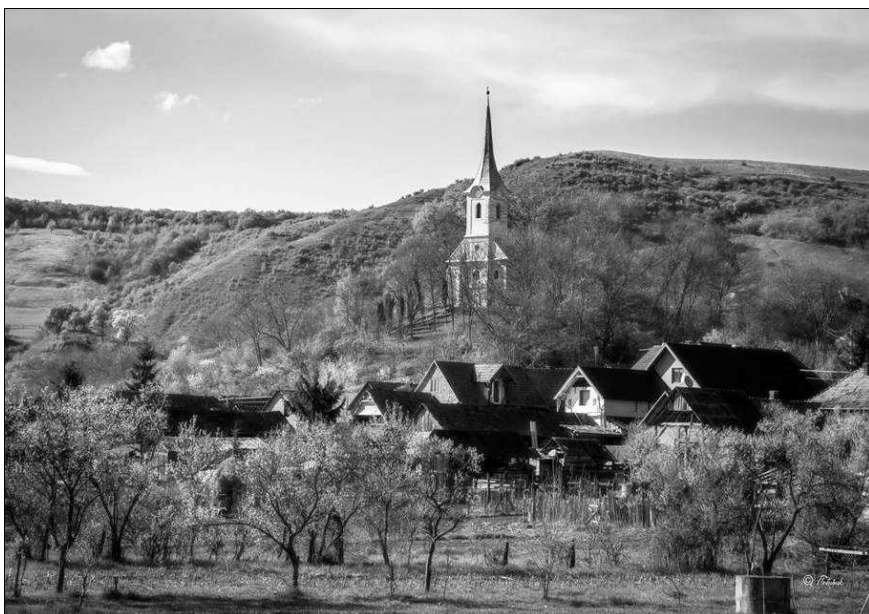
Vágytalanul

Nincs a földön semmi vágyam,
úgysem teljesülhet minden.
Annyi mindent elértem már,
örködnöm kell csak a kincsen.

Megmaradás

Ködökbe vész hősi múltunk,
titok fedi a jövőnk,
de reméljük, ha elmúltunk,
tetteinkkel eljövünk.

BARICZ LAJOS

Fotó: Balázs Csaba

Sárika néni emlékére

Tűzasszony volt:

– csupa láng, csupa lobogás.
Nem ismerte a hamuszürke
lankadást, az egyhangúságot.

Mert Ő kiválasztott volt

– küldetéssel bízta meg az Úr.

Vers volt a szíve, a lelke, a mindene.

Prózában is a verset kereste

– a lobogást, a szárnyalást,
a szavaknak, a mondatoknak
a ritmus dopergésére menetelését.

És lenyűgöző élményt jelentett
a nyelv rejtett titkaira rábukkanni.

Hajdani kedves képzőnk szeretett
nagyasszonya Ő, a magyar irodalomról

lénye mélyéből felcsengő szerelmi
vallomásával lángba borította
tanítványait, s egy életen át bennünk
izzanak ihletett szavai.

Így hát az Ő nagy lángolását
hordozzuk magunkban mi is –

szeressük szép anyanyelvünket, irodal-
munkat,

és Sárika nénire emlékezve
mondjunk sok-sok verset

– érzéssel, magunkba szállva, áhitattal
– mert a versmondás is egyfajta
imádkozás – csak így fogjuk valóban
átélni a remekmű semmivel sem
pótolható varázsát, legyen az
öröm avagy fájdalom.

KAJCSA JENŐ

Július – nagy szülötteink

- **2-án** (1886) született **Móricz Zsigmond** író, újságíró, szerkesztő, a 20. századi realista prózaírodalom legismertebb alakja;
- **2-án** (1938) született **Szilágyi Domokos** erdélyi magyar költő, író, irodalomtörténész, műfordító;
- **Sarlós Boldogasszony napja**; a 14. századtól a római katolikus egyház e napon emlékezik meg Szűz Máriáról, aki Keresztelő Szent János édesanyjánál tett látogatást. Boldogasszony a várandós anyák, a szegények, a szükséget szenvedők és a halottak oltalmazója. Az aratás kezdőnapja. A Sarlós Boldogasszony-nap elnevezést azért kapta, mert régen az asszonyok sarlóval arattak;
- **4-én** (1903) született **Szervátiusz Jenő** szobrász;
- **17-én** (1925) született **Nagy László** költő;
- **22-én** (1456) **Nándorfehérvárnál Hunyadi keresztesei diadalt arattak II. Mohamed fölött**;
- **Mária Magdolna napja**;
- **26-a Anna napja**: Szűz Mária édesanyjának ünnepe, aki a gazdasszonyok, a bányászok, a szabók, valamint a járványos betegségben szenvedők, haldoklók egyik pártfogója;
- **28-án** (1812) született **Kriza János** néprajzkutató, költő, műfordító, unitárius püspök, a Magyar Tudományos Akadémia tagja.

Jsten éltesse, Feri bácsi!

Az évek múlását nemcsak az új esztendő beköszöntésével, hanem egy-egy születésnap jókívánással is mérhetjük. Igen, ismét eltelt egy év, itt van július 10-e, id. Jorga Ferenc születésnapja.

Ebből az alkalomból köszöntünk, kedves Feri bácsi. És, hogy mennyire vagy még mindig alkotókedvedben 94 évesen, hadd bizonyítsa az alábbi levél is:

Tisztelt Jorga Ferenc Úr!

Nagy örömmel fogadom megtisztelő ajándékát, hiszen nem minden nap kap az ember olyan festményt, amelynek alkotója nemcsak a magyar történelem és kultúra nagyjainak megörökítését szolgáló művészete, hanem éveinek száma miatt is minden elismerést megérdemel.

Engedje meg, hogy ajándékát megköszönve ezúton kívánjak Önnek még jó néhány, erőben, egészségben és alkotókedvben gazdag esztendőt!

Budapest, 2016. december 7.

Tisztelettel:

Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke

A Szászrégen és Vidéke szerkesztősége, barátaid, ismerőseid nevében én is a miniszteri jókívánást tolmácsolom: „még jó néhány, erőben, egészségben és alkotókedvben gazdag esztendőt!”

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

A mester és alkotása

II. Szászrégeni hagyományos bútorfestő tábor

A második alkalommal megszervezett bútorfestő foglalkozássorozat keretében a hagyományos székelyföldi motívumvilágból építkező bútorfestés alapjaival ismerkedhetnek az érdeklődők: felnőttek és gyermekek egyaránt. Festhető sőtartó, kulcstartó, tolltartó, óralap, ládika és tükörráma.

A virágmotívumokkal festett bútorok és faragott kapuk szerves részét képezik kézműveshagyományainknak, melyek elemeit vidékünkön, sőt városunkban is fellelhetjük. Munkánkkal ezt a hagyományt szeretnénk újból feleleveníteni és élővé tenni. Az elmúlt két évben tanítási órák utáni tevékenységként és az Iskola másként heteken foglalkoztunk bútorfestéssel. Tavaly nyáron pedig a szászrégeni anyukák és gyerekeik gyűltek össze egyhetes foglalkozássorozatra. Az idei tábort két egyesület közösen szervezi: a For Move Egyesület, mely a Bethlen Gábor Alaptól nyert támogatást népviseleti ruhák és íjak vásárlására, illetve a festőtábor faanyagának beszerzésére fordítja, valamint a Csillag Egyesület, mely a Communitas Alapítványtól kapott támogatást a szükséges faanyagokra és a szervezés egyéb költségeire költi.

Találkozunk július 17–21. között délelőttönként a helyszínül szolgáló Alexandru Ceușianu Általános Iskola épületében! Érdeklődni és jelentkezni a 0745-259-798-as telefonszámon, a szervezőknél, az esemény közösségi oldalán és a helyszínen lehet.

KISS ANDOR PROGRAMFELELŐS

II. Szászrégeni hagyományos bútorfestő tábor

ForMove **CSILLAG EGYESÜLET**

Időpont: 2017 július 17 – 21, 9:00 – 14:00
Helyszín: „Alexandru Ceușianu” Gimnázium
A tevékenység és a festéshez szükséges anyag díjtalan.

Megvalósult a Magyar Kormány támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR ALAP

RMSZ COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY

Barta Zoltán – Örökség

Vajdaszentivány vaskos monográfiája

A XIII. alkalommal megszervezett vajdaszentiványi napok nyitányaként június 24-én, szombaton délelőtt roppant érdekes eseménynek lehetek szemtanúi mindazok, akik a múlt tisztelete révén élnek a jelennek, és tervezik reményteljes jövőjüket. A múlt és a jelen találkozott életsorsok, intézmények, érdekes anekdoták, történelmi adatsorok felelevenítésével **Barta Zoltán Örökség** című falumonográfiájának bemutatása révén. Az ünnepi eseménynek a település megújulóban lévő szellemi kincse és öröksége, a Zichy-kastély udvarán kialakított üléstér adott helyet a régi fák árnyékának oltalmában.

Megnyitóbeszédében *Nagy Erika* iskolaigazgató, a Zichy-Horváth Egyesület elnöke és a könyvbemutató házigazdája köszöntötte a vendégeket, helybéli és elszármazott érdeklődőket, hangsúlyozva közös múltunk tiszteletének fontosságát, hiszen ebből áll össze a történelem: érzések, érzelmek, események sorából. Az eseményt színesebbé tette a helyi *Pity-pang* gyereknéptáncsoport fellépése, amely a település hagyományos zöld-fekete színű népviseletében mutatott be táncokat *Gerendi Tímea* irányításával. Ezt követte *Dénes Csaba* helyi református lelkész eseményt megáldó beszéde, amelyben a helyi közösség és gyülekezet ittmaradásba vetett hitét emelte ki, amely csak ima és munka által valósítható meg.

A könyvet *dr. László Márton* levéltáros-történész méltatta szellemesen, amiből kiderült, hogy a 458 oldalas, 902 lábjegyzettel, tartalmas melléklettel ellátott impozáns mű nemcsak a kutatókhoz szól, hanem mindenki talál számára fontos, érdekes adatsort, kimutatást, ismertetőt. Így megtudhattuk, hogy a település Vajda- előnévének használata a XV. század közepére vezethető vissza, amikor a helység, kedvező földrajzi fekvéséből adódóan, a magyar király alattvalóinak kedvenc tartózkodási helye volt. A kutató ajánlásában továbbá hangsúlyozta a bővített mű nagyszerűségét az összefüggések kiderítésének tükrében, vagyis ok-okozati kapcsolatok taglalása, történelmi folyamatok kronológiai bemutatása, érdekes, pikáns, vicces, izgalmas történetek, adomák, családtörténelmi részletek, épített emlékek ismertetése révén. Forráskutatások és összehasonlítások nyomán fény derült a település jelentőségére a '48-as szabadságharcban, hiszen egy fontos ütközet helyszíne volt a székely és császárpárti erők összetűzésében. A

A szerző Fotó: Nagy A.

könyv méltatója, a korszak jó ismerőjeként, kitért a kommunista időszak érdekes történeteire is, amelyekre a jelenlévők közül többen is élénken emlékeztek. *Nagy Csaba*, a falu szülötte, volt iskolaigazgató, a szervezők felkérésére, érdekes és részletes román nyelvű könyvismertetőt tartott.

Ezt követően *Barta Zoltán* történész beszélt az új falumonográfiáról, amely a 2001-ben kiadott *Az idő sodrásában* című munkát hivatott bővíteni, kiegészíteni újabb kutatások, forrásfeltárások, beszélgetések eredményeivel. A szerző hangsúlyozta: e könyv nem szentírás, bármennyire is vaskos, befejezetlen, még rengeteg anyag vár feltárára. Kiemelte a helytörténelmi kutatómunka terén az adatközlők mielőbbi megkeresésének fontosságát, hiszen mulasztással, halogatással emlékeik, élményeik feltáratlanul elveszítődnek. Ha ezeket nem örökítjük meg és nem adjuk tovább, mindannyian szegényebbek leszünk. Az Örökség cím ötletadójaként a szerző feleségét nevezte meg, megköszönve családjá segítségét a mű megjelenését illetően. A szerző köszönetet mondott a támogatóknak, a Garabontzia kiadónak és a szervezőknek a lehetőségért.

Köszönettel és hálával tartozunk mindannyian Barta Zoltán tanár úrnak, történésznek az áldozatos értékmentő és értékteremtő munkáért, hiszen e nagyszerű monográfia révén bővültek történelmi ismereteink, gyarapodott szellemi örökségünk.

NAGY F. ATILLA TÖRTÉNELEMTANÁR

A marosvécsi iskola története 1848-ig (4.)

AZ ISKOLA BERENDEZÉSE, A TANANYAG ÉS A TANKÖNYVEK

Az elmondottakból kitűnik, hogy a „classis”, vagyis a tanulásra alkalmas helyiség nem sokban különbözött a jobbágházaktól. Alacsony, levegőtlen, lantornás ablakkal ellátott és szalmazsúppal fedett helyiség volt. A „classis” berendezéséhez tartozott egy fekete tábla, a falon nyomtatott betűkkel, egy- vagy többtagú szavakból álló olvasótábla, vizesedény, néhány lóca vagy pad. Ha volt ülőpad, annak felső lapját kerettel látták el, amelyre homokot tettek, ezen gyakorolták az írást.

A tanulók íróeszköze a hárs- vagy más puhafából készült tábla volt, amelyet vékony viaszréteggel láttak el, erről le lehetett kaparni az írást. Később elterjedt a kőtábla vagy palatábla, amelyet még a XX. század első évtizedeiben is használtak a falusi iskolákban.

Az esperesi vizitációk alkalmával a bizottság tagjai megvizsgálták a taneszközökkel való ellátottságot is.

Az 1854. december 11-én Vécsen kelt jegyzőkönyv szerint: „Az iskolába járó gyermekeknek sem író kőtáblájuk, sem énekes könyvek nem lévén, Határoztatik: Minden olvasni tudók szoríttassanak reá a gondnok által, hogy író kőtáblát és énekes könyvet vegyenek, előre beadván annak árát az Isk. mester kezébe, aki köteles lejend a szükséges kőtáblákat és új énekes könyveket megvenni”.

Luther Márton nevelési elvei meghatározták a protestáns iskolákban folyó oktatás tárgyát. Az iskolát látogató gyermekek feladata az írás, olvasás, kevés számtan, éneklés és a vallási ismeretek elsajátítása volt.

Az 1782-ben tartott széki zsinat fontosnak tartotta a falusi iskolák tanrendjének a pontosítását, ugyanakkor a módszereket is meghatározta: „A falusi iskolák célja az, hogy tanuljanak a gyermekek olvasni, írni, énekelni, a keresztyén vallást (...) a polgári társaságbeli élet folytatására multhatatlanul szükséges némely dolgokat is: mineműek az aritmetika, história, s egyéb dolgok első kezdete”.

Az olvasást az egész jeltett korszakban az ún. silabizálással, a betűztető módszerrel tanították. A más-

salhangzókat nem hangjuk, hanem nevük szerint ejtették ki.

Ez a módszer igen nehézkes volt, rengeteg ismétlést igényelt a gyermekek részéről. Koós Ferenc emlékiratában elmondja, hogy maga is igen nehezen tanult meg olvasni. A tanulókat három osztályba sorolták – akik olvastak, akik írni tanultak s akik már mindkettőt gyakorolták.

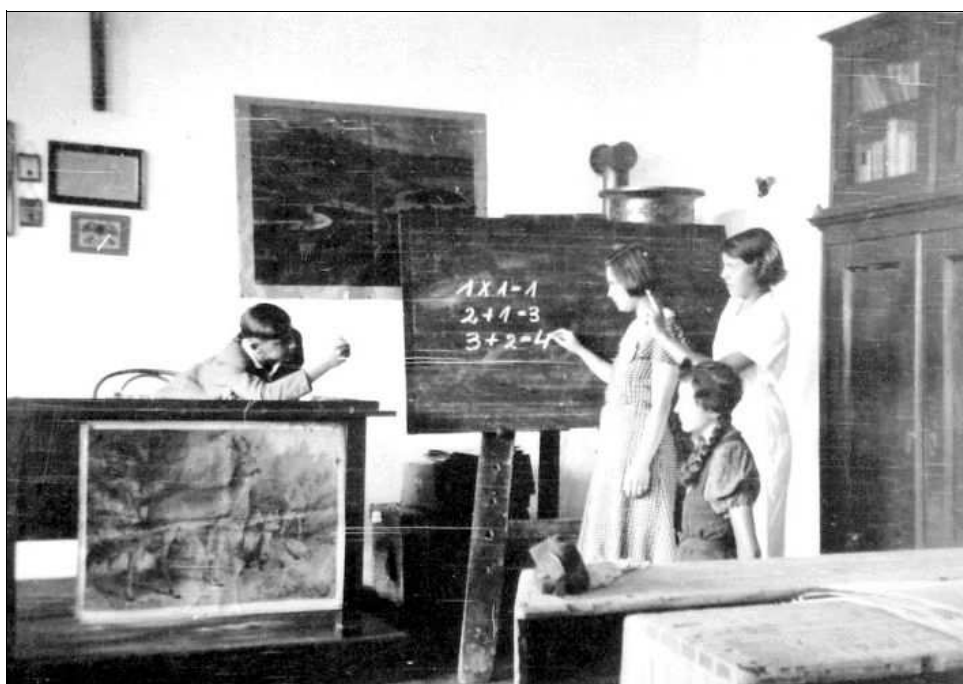
Az oktatás tárgyára és a tanítási módszerekre vonatkozóan részletes tájékoztatást olvashatunk az 1819. február 1-jén, Sáromberkén megejtett vizitáció jegyzőkönyvéből: „Oskolában Tanuló gyermekek tanáltattak fiu 25, leány pedig 21. Kik is a Szék színén megpróbáltatva, egy része a repetálásban, más része a Syllabák (szótagok) kimondásában, a többi pedig a betűk tanulásában, mindnyájan pedig az éneklésben, és a Keresztyén vallás némely ágazatainak előadásában, a tanító szorgalmatosságát kimutatták és jó igyekezeteknek szép jeleit”.

1830. március 21-én az esperesi vizitáció tagjai a vécsi gyermekek iskolai jelenlétét és ismereteit ellenőrizték: „Oskolába jár fel tanolni 9 fiu, 11 leány is Sa. 20 gyermek, kik közül 5 tanol könyv nélkül, 7 olvas, a többi initiens a Római mind az arabiai számokat tanolták, úgy éneket és írást is néhányan tanoltanak”.

Ez a tananyag megmaradt egészen az 1868-as oktatási törvény bevezetéséig, amikor már természetismeretet, történelmet és erkölcsant is tanultak a falusi elemi iskolákban.

(folytatjuk)

KUN LÁSZLÓ

Számtanórán

Városfejlesztési tervek Szászrégenben

Legutóbb Márk Endre-Dezsővel, Szászrégen alpolgármesterével nem sokkal kinevezését követően beszélgettünk. Akkor még csak az elképzelésekről beszélt. Most örömmel tudat-

ta, hogy azóta több városfejlesztési terv kivitelezését sikerült beindítani, igaz, az eredmények csak fél vagy egy év múlva konkretizálódnak.

Új csarnok a nagypiacon

A legfrissebb információ szerint az Országos Beruházási Alap (CNI) elfogadta a szászrégeni nagypiac felújítási tervének támogatását, így a polgármesteri hivatal meghirdetheti a pályázatot a kivitelező kiválasztására. A tervek szerint az 1,5 millió eurós beruházással egy zárt csarnokot építenek, amelyet az EU előírásainak megfelelően rendeznek be, elkülönített helyiségekkel, ahol sajtféléket, húsokat, zöldségeket lehet majd vásárolni. A csarnok környékét a hivatal saját költségén teszi rendbe. Az utca aszfaltozása, a járdák kövezése mellett kültéri piacot is kialakítanak. A kiírásnak megfelelően a munkálatokat fél év alatt kell befejezni, így ha minden jól megy, jövő tavasszal már használható lesz az új piaci csarnok.

Felújítják a volt mozi épületét

Jó irányba halad a központban levő régi Patria mozi felújítása is. Ugyancsak az Országos Beruházási Alap támogatásával készül majd el, mintegy 1,6 millió eurós beruházással. Itt egy kisebb vetítőterem lesz, a többi helyiségben előadóterem, az utca felőli részen pedig kereskedelmi helyiségeket rendeznek be. A CNI szakértői pozitívan bírálták el a látványtervet, ennek megfelelően elkészítik majd – az új tűzvédelmi szabályoknak is megfelelő – műszaki tervet, amellyel a finanszírozásra pályáznak.

Átalakítják a központi parkot

Egy – az átalakítással kapcsolatos – tervet a város felküldött a megyei főépítéshez, de a szakember elutasította azzal az indokkal, hogy a tulajdonképpen szovjet mintára a szocializmusban kialakított park jelenlegi formáján semmit sem változtattak. A hivatal

felvette a kapcsolatot Klaus Birthler szászrégeni műépítésszel, akinek a kezdeményezésére pár évvel ezelőtt osztrák és magyarországi műépítész egyetemisták nyári gyakorlaton vettek részt, s akik elkészítették a központi park korszerű terveit. Ezek alapján nyújtják majd be a megyei főépítéshez az új tervet, amely, remélik, megfelel az elvárásoknak. A kivitelezés mintegy 300.000 euróba kerülne, ezt a polgármesteri hivatal saját költségvetéséből szeretné finanszírozni.

Több utca felújítása

Az alpolgármester elmondta, folyamatban van néhány utca teljes felújítása. Jelenleg a Munkás utcában dolgoznak, ahol kicserélik az ivóvíz- és csatornahálózatot, mind az úttestet, mind a járdát felújítják. Hasonló munkálatokat végeznek az abafájai Jéghegy (Ghețarului), a Temető és a Margaréta utcákban. A munkálatokat a Regionális Fejlesztési Ügynökség támogatja a szaktárca költségvetéséből. Nemsokára hozzáfognak a tranzitforgalmat lebonyolító Akácok utca felújításához is. A munkálatok miatt akadózni fog majd a teherforgalom az ipari zónában. Jelenleg az ehhez szükséges engedélyeket váltja ki a hivatal a különböző szakhatóságoktól.

Átadták az új bölcsődét

Márk Endre arról is tájékoztatott, hogy átadták a norvég alapból támogatott bölcsődét. A vadonatúj épületben 27 gyereket gondoznak. A finanszírozó feltétele volt, hogy közülük legalább hét hátrányos szociális helyzetben levő (roma) legyen.

Körforgalom a Görgény utca bejáratánál

Az első világháborúban elesettek emlékoszlópa miatt késett mintegy két hónapot a több mint két éve tervezett körforgalom kialakítása a görgényszentimrei eltérőnél. A város Marosvásárhely felőli kijáratánál, a radnótfájai kultúrotthon előtti –

Görgényszentimre felé vezető út – kereszteződésnél körforgalmat szeretnének kialakítani, hogy megkönnyítsék a tehergépkocsik közlekedését a város ipari negyede felé. Elkészültek a tervek, azonban két hónapot kellett várni, amíg a művelődésügyi és a honvédelmi minisztérium jóváhagyta az emlékoszlop elköltöztetését. Időközben a gázvállalatnak az egyik fővezetékét is tovább helyezték. Az alpolgármester szerint a saját költségvetésű, mintegy 1,2 millió lej értékű munkálatot hamarosan megkezdik, és ettől számítva mintegy négy hónap alatt be is fejezik.

VAJDA GYÖRGY

Ülésezett az RMDSZ szászrégeni szervezetének választmánya

Június 7-én tartotta havi ülését az RMDSZ szászrégeni szervezetének választmánya. A napirenden szerepeltek a beszámolók: elnöki, megyei-városi tanácsulések, Szászrégen kerületi elnökválasztás, a Nőszervezet tevékenysége, a Tarisznyás majális, a Szászrégeni Magyar Napok, az ügyvezető elnök megnevezése és megerősítése, valamint különfélék.

Márk Endre, a szászrégeni szervezet elnöke felolvasta az RMDSZ zilahi kongresszusa, valamint a kolozsvári FÜEN-kongresszus fontosabb üzeneteit.

Aszalos Gábor megyei tanácsos közölte, hogy felújítják a görgényszentimrei múzeumot, és hogy június 9-án nyílt napokat tartanak a kastélynál. Ugyanakkor beszámolt a marosvásárhelyi repülőtér helyzetéről is.

Kelemen Szabolcs városi tanácsos informálta a választmányt a július 14-16. között tartandó szászrégeni városnapokról. A választmány ajánlására az idén nagyobb figyelmet fordítanak a tisztaságra, hogy minden elárúsító tisztán adja át az általa bérelt helyet. Ugyanakkor szó volt a június 1-jei gyereknapi csomagostásról, az iskolák karbantartásáról.

Erős Csaba, az RMDSZ Szászrégen kerületi elnöke beszámolt a kerületi tisztújító küldöttgyűlésről, melyen a jelenlevők újból megválasztották elnöknek. Kiemelte, hogy a gyűlésen jelen volt minden község jelöltje.

Mester Ibolya, a szászrégeni Nőszervezet elnöke beszélt a június 1-jei gyermeknap programról, ahol több mint 200 gyerek vett részt. Szó esett a leadott pályázatokról és a közeljövőbeli terveikről.

Makkai Alpár SZISZ-elnök beszámolt a május 21-i Tarisznyás majálisról, ahol körülbelül 50 ember vett

részt. Jövőre is megszervezik, kibővítve. Javasolta az Egyfánál kihelyezett PRO NATURA emléktábla felújítását.

Márk Endre kinevezte az RMDSZ szászrégeni szervezete ügyvezető elnökének **Erős Csabát**, a választmány egyhangúlag elfogadta.

Makkai Alpár a szeptember 1-3. között tartandó Szászrégeni Magyar Napok vasárnapi programjáról szólt, amikor a hagyományos gulyásfőző verseny lesz, amire minél több csapat jelentkezését várják. Szó volt a Bethlen Gábor Alaphoz Kiss Andor által benyújtott pályázatról, valamint az est tervezett fénypontjáról, az Attila Fiai Társulat (Varga Miklós, Kalapács József, Rudán Joe és Tóth Reni) élő koncertjéről. Az V. Magyar Napok különlegessége közé fog tartozni a marosvásárhelyi Kerecsensólyom Hagyományörző Egyesület ősi magyar harci bemutatója.

A **különféléknél** az Ifjúsági Park biztonságáról és tisztaságáról beszéltek. **Kiss-Miki Melinda** elmondta, amellet, hogy a park nagyon szemetes, nem biztonságos a gyerekek számára. Márk Endre alpolgármester közölte, a szeméért felszólítást kapott a park adminisztrátora, valamint a közbiztonságért a helyi rendőrség is kap, hogy több figyelmet fordítson a parkra, valamint Szászrégen más pontjaira.

A gyűlést Márk Endre zárta, elmondván, hogy a nyári szabadságok miatt júliusban és augusztusban szünetelni fog a választmány tevékenysége, ezért a következő gyűlést szeptemberben tartják, de megemlítette, hogy az RMDSZ szászrégeni szervezetének alelnökeivel továbbra is kétéhetente lesz találkozó.

MAKKAI ALPÁR

Remekeltek a kis versmondók

Jól szerepeltek a III. osztályosok számára megszervezett versmondó verseny szászrégeni körzeti szakaszán továbbjutott diákok.

A versmondó verseny Tancson megtartott körzeti szakaszáról három kisdíák jutott tovább: az első helyezett Nagy Mihály (Disznajó – felkészítő tanár Zsigmond Tünde), illetve a két második helyezett: Kolcsár Beáta (Szászrégen – felkészítő tanár Kiss Miki Melinda) és Kiss Anna (Szászrégen – felkészítő tanár Fokt Emőke). A Vajdaszentiványon megrendezett megyei szakaszon Kiss Anna második díjat kapott, míg Nagy Mihály dicséretben részesült.

Ők ketten mehettek a május 13-án, immár XIX. alkalommal, a Szilágy megyei Varsolcon megrendezésre került Kányádi Sándor-szavalóverseny országos döntőjére, ahol három kategóriában (előkészítő és I. osztály, II–III. osztály, illetve IV. osztály) 90 kisdíák vett részt 15 megyéből. Az igen színvonalas versenyen a versmondók Kányádi Sándor, László Noémi és Kovács András Ferenc műveiből válogathattak verseket. Diákjaink a legtöbb, 40 versenyzőt felsorakoztató kategóriában mérték össze versmondó képességüket, melynek eredményeképpen Kiss Anna minisztériumi dicséretben részesült.

A kis versmondók Varsolcon

A megnyitón videoüzenet formájában maga Kányádi Sándor köszöntötte az egybegyűlteket, biztatva hagyományaink ápolására, anyanyelvünk és verseink szeretetére. A költő a 88. születésnapján készült felvételen azt nyilatkozta az őt köszöntőknek, hogy: „nincs külön gyermek- és felnőttvers, csak vers van vagy nem vers”.

Ezúton is gratulálunk a kis versmondóknak, a felkészítő pedagógusoknak, és tartalmas, szép vakációt kívánunk nekik!

KISS ANDOR

„Bújj, bújj, zöld ág” NÉPI GYERMEKJÁTÉK-FESZTIVÁL SZÁSZRÉGENBEN

Május 30-án a szászrégeni Eugen Nicoară Művelődési Házban szervezte meg a megyei főtanfelügyelőség a kis tehetségek népi gyermekjáték-fesztiválját, vetélkedőjét, amelynek

házigazdája Szászrégen körzet óvodapedagógusainak közössége volt. Programvezetők: Görög Tünde, Sükösd Angela, Simon Szabolcs.

A vetélkedősorozat záró megyei szakaszán részt vevő óvodások találkoztak a szászrégeni színpadon, azok, akik továbbjutottak a helyi, illetve körzeti szakaszon – tudtuk meg Görög Tünde óvónótól, a rendezvény főszervezőjétől. Összesen tíz, 5-6 éves óvodásokból álló csapat vett részt. A szavaló-, illetve mese-, valamint gyerekdalversenyek mellett ez a harmadik olyan vetélkedő, ahol az óvodásoknak és az oktatóknak lehetőségük van számba venni mindazt, amit tanítanak a tanév során.

Minden évben más-más körzet látja vendégül a vetélkedőt (többek között Erdőszentgyörgy, Szováta, Marosvásárhely). Az idén a szászrégenieknek sikerült pályázatot nyerni, amelyet a szaktárca támogatott. A gyermekjátékverseny mellett ezúttal rajzvetélkedő is volt. A gyerekeknek hagyományos népi tárgyakat és

eszközöket kellett rajzolniuk, és postán beküldeniük a szervezőknek. Ezt egy bírálóbizottság értékelte, élén Haller Katalin szaktanfelügyelővel. A zsűri tagja volt még Petru Maria, a szászrégeni 4-es napközi otthon igazgatónöje, valamint Varga Kinga és Szabados Márta régeni óvónők.

A fesztiválon az óvodások csoportonként mutatták be az általuk betanult népi gyerekjátékokat. A zsűri hangsúlyt fektetett a népviseletre, a szép beszédre és az éneklésre. A szervezők szerint ezen a szakaszon nincsen helyezések, hiszen aki ide eljutott, az mind nyertesnek számít.

A szünetben a gyerekeket Simon Szabolcs néptáncoktató tanár szórakoztatta. Részt vettek a marosvásárhelyi 15-ös számú napközi otthon (óvónők: Máthé Klára, Dobos Orsolya Beáta), az Arlecchino

óvoda (Iszlai Hajnal, Sárosi Tímea), a Méhecske napközi otthon (Dóczi Éva, János Gizella), a Tholdalagi Mihály óvoda (Moldovan-Mátyás Judit), valamint a geryeszegi (Veress Reghina Júlia, Portik Imola), a kendi (Nagy Edith), a magyarsárosi (Albu

Tünde Réka), a szovátai S. Illyés Lajos (Fülöp Andrea, Lukács Kinga) óvodák, a marosludasi Elvarázsolt Házikó napközi otthon (Herczeg Gerlinda, Kodori Olga) képviselői.

VAJDA GYÖRGY

Káposzta

Eredete

A fejes káposzta az egyik legrégebben ismert és termesztett zöldségféle, kutatások szerint már az i. e. II. évezredben ismerték és termesztették a Földközi-tenger partvidékén. Ma a legelterjedtebb zöldségfélék közé tartozik, fejenként húsz kiló körüli az éves fogyasztásunk belőle. A káposzta a keresztesvirágúak családjába tartozik, ahogyan rokonai, a brokkoli, a kelbimbó és a karfiol is. Szinte bármilyen talajon megél. Valószínűleg eredetileg Ázsiából származik, a féltrópusi és a trópusi éghajlaton is az egyik legnépszerűbb növény.

Sokoldalú káposzta

A káposzta (összes „rokonával” együtt) nagyon gazdag vitaminokban, különösen C-vitaminban (100 g káposztában 40 mg C-vitamin van), de K-, B1-, valamint E-vitaminban is. A zöld levelekben sok béta-

karotin van, amely antioxidáns, a légúti daganatos megbetegedések ellen véd és segíti a látást is. Gazdag rostokban, az ásványi anyagok közül pedig kalciumban és vasban. A káposztában lévő csípős ízű mustárolaj antibakteriális hatású, tulajdonképpen természetes antibiotikumnak tekinthető. Tiocianátot is tartalmaz, amely gyomorfekély esetében jótékony hatású.

A káposzta sokoldalúságát bizonyítja, hogy hatásos a gyomor, a bélrendszer, a tüdő, a mell és a petefészkek rosszindulatú daganatos betegségeinek megelőzésében, sőt egyes vélemények szerint bizonyos esetekben a már kialakult rákot is képes gyógyítani. A kalóriaszegény étrendre szorulóknak jó hír, hogy értékes összetevői mellett száz grammjában csupán 31, a savanyú káposztában pedig még ennél is kevesebb, mindössze 20 kalória van, miközben az ajánlott napi rostbevitel egytizedét fedezi ez a mennyiség.

Hogyan fogyasszuk?

A káposzta igen változatos módon felhasználható, hiszen nemcsak friss saláta, hanem dinsztelve (párolva) köret, kolbásszal, apróhússal leves, rizzsel kombinálva egytálételként is fogyasztható, de változatos főzelék, tésztaétel, sütemény, savanyúság is készíthető belőle. Táplálkozástudósok akkor is ajánlják a káposzta étrendbe való beiktatását, amikor nem abból készül a főétel. A káposztafélék fogyasztásakor felszabaduló glükózinolát ugyanis képes semlegesíteni a húsekör keletkező káros, rákkeltő vegyületeket, így akár egy egyszerű káposztasaláta is egészségvédő hatású lehet. A savanyú káposzta különleges előnye, hogy az erjedés során olyan savtermelő, jótékony baktériumok szaporodnak el, amelyek kedvező hatással vannak a bélflórára, megakadályozva más, káros mikrobák megtelepedését. Ráadásul a savanyítás megőrzi a káposzta C-vitamin-tartalmát, így a hordós káposzta télen is olcsó vitaminforrás. Az pedig még értékesebbé teszi, hogy az igazi savanyú káposzta ízesítéséhez hagyományosan felhasznált fűszerek (mustármag, kapor, babérlevél, bors, kömény, torma stb.) maguk is egyben gyógynövények is, légúti és emésztőszervi jótékony hatásuk hozzáadódik a káposztához.

A káposzta tíz áldásos hatása

1. Rákellenes

A rákot okozó sejtek ellen igen hatékony a káposztában levő diindolmetán (DIM), szinigrin, lupeol, szulforafán és az indol 3-karbinol (I3C). A szulforafán és az I3C vegyületek rákellenes hatása jól ismert.

2. Immunerősítő

A káposzta nagy mennyiségben tartalmaz C-vitamint. Erősíti az immunrendszert és hozzájárul a szabadgyökök megfékezéséhez.

3. Gyulladáscsökkentő

Aminosavakban igen gazdag, mely a gyulladások ellen fejt ki áldásos hatását.

4. Csökkenti a szürkehályog kialakulásának esélyét

A makuladegeneráció megelőzésében a káposztában levő béta-karotin játszik szerepet.

5. Csökkenti az Alzheimer-kór kialakulásának esélyét

Kutatások igazolják, hogy a káposzta, különösen a lila, igen hatékony az Alzheimer-kór megelőzésében. Mindez a benne levő K-vitaminnak köszönhető.

6. Gyomorfekélyt gyógyít

A peptikus, illetve a gyomorfekélyek gyógyíthatók káposztafogyasztással. A káposztalé fekélyellenes tulajdonságokkal bír, magas a glutamintartalma.

7. Elősegíti a fogyást

A káposztát a legjobb ételnek tartják azok számára, akik fogyni szeretnének. Egy egész csésze főtt káposzta csupán 33 kalóriát tartalmaz. Nem véletlenül hatásos a káposztaleves-kúra, melynek során gyakorlati-

lag bármennyit ehetünk a levesből, kalóriát alig veszünk be szervezetünkbe.

8. Enyhíti a székrekedést

A káposzta magas rosttartalmának köszönhető a megfelelő emésztés, valamint a székrekedést is megakadályozza.

9. Hatékony bőrápoló

A káposzta antioxidánsokban gazdag, védi a bőrt a szabadgyökök károsító hatásától és megelőzi a bőr öregedését.

10. A fájó izmok doktora

A káposztában levő tejsav segítség a fájó izmoknak. Egy adag – vagy egy csésze – káposzta biztosítja a napi K-vitamin-bevitel 91 százalékát, valamint a javasolt C-vitamin-bevitel 50 százalékát: valljuk be, nem rossz arány!

Bőségesen található a káposztában B6-vitamin, folsav, B2- és B1-vitamin, kalcium, magnézium, A-vitamin és kálium, kis mennyiségben cinket, vasat és mangánt is tartalmaz, így a hatását, egészségi előnyeit aligha lehet figyelmen kívül hagyni.

Érdekességek

Nemcsak Kis-Ázsiában, hanem a Távol-Keleten is fogyasztják a káposztát. A savanyú káposzta például kínai találmány: a korabeli számadások tanúsága szerint a nagy fal építésekor a munkások rendszeresen kaptak savanyú káposztát. A görögöknél a káposzta nemcsak kedvelt, hanem szent növény is volt: úgy gondolták, hogy a gyermekágyas anyákat megvédelmezi a gonosz szellemektől. Európa egyes részein más összefüggésbe hozták a káposztát a gyermekáldással: kisgyermekek számára a gólyamese francia változata például úgy hangzik, hogy az anyukák a babájukat káposztafejekben találják.

Az orvosok és dietetikusok nem véletlenül ajánlják a káposztát a javasolt, megfelelő étrend részeként, hogy ne csak egészségesek, de fittek is maradjunk.

Forrásanyag:

KISS ÉVA, HÁZIPATIKA, NAPIDOKTOR.HU

Nagy emberek tanításai (6.)

Molière

Jean-Baptiste Poquelin, írói és színpadi nevén Molière francia drámaíró, rendező és színész, a modern komédia megteremtője 1622. január 15-én született Párizsban.

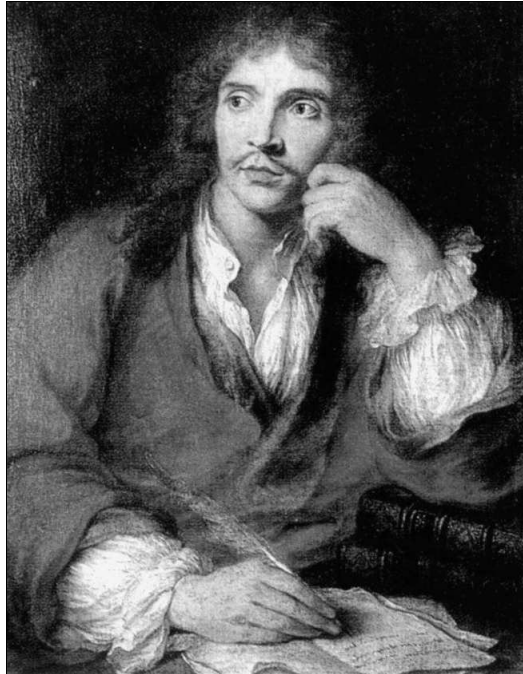
Annak ellenére, hogy a tragédiát tekintette magasabbrendűnek, Molière a vígjátékai és misztériumjátékai révén vált közzismertté. A komédia műfajában íródott művei az improvizatív játékmódra épülő commedia dell'arte olasz hagyományát követték. Az ebben a műfajban is gyakran szereplő házassági bonyodalmakat, a meg nem értés témáit, és a fennálló társadalmi rend alságos voltát Molière gúnyoló, szatirikus hanggal ötvözte, és vígjátékainak nem egy esetben pesszimista végkicsengést adott.

A fontosabb művei közül megemlíthjük: Tartuffe, Don Juan, avagy a kőszobor lakomája, A mizantróp, A botcsinálta doktor, Dandin György, avagy a megcsalt férj, A fősvény, Tudós nők.

Molière 1673. február 17-én, 51 éves korában hunyt el. Síremléke a párizsi Père Lachaise temetőben található.

Idézzünk néhányat gondolatai közül:

- Késve növvő fának édes a gyümölcse.
- Márványra nehezebb írni, mint homokra, de ott aztán meg is marad sokáig.
- Egyre jobban meg vagyok győződve róla, hogy úgy lehet meghódítani az embereket, ha ugyanolyan hajlamot színlelünk, ha az ő szájuk íze szerint bölcselkedünk, tömjénezzük a hibáikat, és bármit csinálnak, magasztaljuk őket. Nem kell félni, hogy

esetleg túlzásba visszük a hízelkedést, vagy hogy kilóg a lóláb: épp a legravaszabbakat lehet a legkönnyebben felültetni, és nincs az a neveléses pimaszság, amit le ne nyelnének, ha dicsérettel van ízesítve. Az őszinteség persze megsínyli az efféle mesterkedést, de ha az embernek szüksége van valakire, kénytelen idomulni hozzá, és csak így lehet megnyerni, arról nem a hízelgő tehet, hanem az, aki azt akarja, hogy hízelegjenek neki.

- A tanult ostoba nagyobb ostoba, mint a tudatlan ostoba.
- Legtöbb ember nem betegségébe hal bele, hanem az

orvosságaiba.

- Teljesen őszintén beszélni sok esetben neveléses volna, s tán megengedhetetlen.
- Édes Istenem, sok ember nem lát a szemétől, sok meg csak azért nincs a mások véleményén, hogy ezzel is eredetibbnek lássék.
- A bölcsesség kora nem rendelésre jó, s a vén agy éppúgy meghihibbanhat, akár a fiatal.
- Nincs teremtetett lélek, akit életében legalább egyszer cserben ne hagyna az a híres okosság.
- Az ember csak beszél, de nem mindig cselekszik./ Gyakran hosszú az út a szándéktól a tettig.
- Mindenki barátja nem barátom nekem.
- A rágalomra nincs semmilyen gyógyszer itt:/ Hát bolond, aki a pletykára hederít./ Igyekezzünk tehát okosan élni s tisztán./ S ne törődjünk vele, hogy mit fecseg a hitvány.

SZERK.

Lapunk augusztusi számából

- V. Szászrégeni Magyar Napok – ismertető
- Egyet előre, egyet hátra – események
- Fábrián Gizella – Egy diákszínjátészó találkozó margójára
- Balla Emőke – Vagy megvédjük a határokat, vagy...
- Magyarai Hunor – Nagycercse
- Menyei Ildikó – Tudtad-e, hogy...
- Kajcsa Jenő – Humorkeltő rimes sorok, versek
- Magyar Levente – Kodály Zoltán és a cserkészlet

Júliusi nyári nap volt, három órával a déli harangszó után, szélzúgásos, zivataros hideg. Villámlott és dörgött, kopogtak a házak szürke, itt-ott már mohás paláin a nyúlánk esőcseppek, mintha fáztak volna, és mintha saját maguk elől szerettek volna elbújni egy-egy kedves szobakonyhába. Hiába volt július, hiába volt nyár, és hiába fél órával azelőtt aratási meleg, mert a hirtelen jött felleg a sötétebbik feketéből magával hozta nem csupán a közeli fenyvesek illatát, hanem a szeletelhető ködöt meg a késő ősztetvérvér hidegét úgy, hogy azonnal be kellett gyújtani Géza papáéknál is. De be ám abba a csillogó-villogó, ércetejű, sárga lerajtos, fehér zománcos kürtőcsöves kályhába. Előre odakészített, zörgő újságpapír megvolt, száraz fenyőfa gyújtós megvolt, arra pontosan négy fenyőhasáb szorult gyakorlott kézzel a tűztérbe, aztán gyufaláng, és kész. Esővel, széllel, hideggel mit sem törődő lobogás, pattogás. Géza papa gyújtott be, ő, aki ha otthon volt, s ha hideg volt, ha meleg volt, ha égett a tűz a kályhában, ha nem, mindig a tűzhely mellett ült abban az U alakban karfás, barna székben.

Begyújtott hát, becsukta a muskátlis, citromsárgára súrolt tornácre nyíló bejárati ajtót, aztán a helyére lötyt. Maris mamára, a feleségére, a Csürkémre nézett, úgy szólította a feleségét mindig, hogy Csürkém, majd csak úgy, gyakorlott mozdulattal a feje fölé nyúlt, leakasztotta onnan valahonnan a hegedűjét és a vonót, hangolt egyet amúgy füle szerint kellő komolysággal, majd játszani kezdett egy nótát. A hegedű érdekes volt, még abból az időből való, amikor ezernyi társával együtt raktárra gyártották. A nóta maga pedig, hát az nyikorgott, nyekergett, meg-megcsúszott vagy meg-megbotlott a húrokon, lelassult, felgyorsult, így vagy úgy, de kitett magáért akárhogy, mert a Maros menti fenyves erdőt járta...

Maris mama a majdnem vele egyidős, rugós, kihúzható kanapén ült, azon, amelyet annyira megszeretett már, hogy egy egész hátizsák aranyért sem adott volna oda senkinek. Ha rajta feküdt, márpedig éjszakánként rajta Géza papa mellett, akkor annyira a testéhez simult annak az ágynak minden rugója, vászna, hogy valósággal gyógyította derekában a fájdalmas bajokat. Maris mama a kanapén ült hát. A könnyű, alig kétszemélyes konyhaasztalt maga elé húzta, és ott, ahol ebéd után olvasgatott – szerette a romantikus regényeket – vagy keresztretjtvényt fejtegetett, most gombát tisztított. Pucolt, ahogy ő szokta mondani. Friss, finom illatú sárga rókagombát pucolt, fél kézikosárnyit, amennyit Géza papa szedett, s hozott mind egy szálíg úgy, hogy reggel még a vizes fűvön elindult, és egészen jó délig oda volt. Olyan he-

lyeken járt, ezt ő mondta, olyan hegyoldalakon, ahol egyszerre súrolta a hasát is, a homlokát is a gomba.

Maris mama gombát pucolt tehát, miközben az orra gödréről lennebb csúszott a szemüvege. Az okuláré, ahogyan ő emlegette, amelyik azért is kellett, hogy jól láthasson, ne kerülhessen az egészséges gomba közé nyüves. A házi feladatára figyelt, nem szólt, nem beszélt, már csak azért sem, mert nem volt kivel szót váltania, hiszen Géza papa hegedült, és azért sem, mert igyekeznie kellett: egész fél falunak eleget, annyi gombát cipelt haza az öreg.

Taktust koppintgatott jobb sarkával a padlón az öreg, amikor egyszerre csak úgy, véletlenül megpillantotta, hogy ott, a jobb lábán, a nadrágszár vége alól valamiféle fehér cérnafonal lóg leazon, a padló felé. Megpillantotta, és mit sem töprengve, önkéntelen hajolt oda. A cérna végét megcsípte két ujjal, az egésztest megrántotta kicsit, jött, ami jött, aztán leszakította. Kinyitotta a kályha ajtaját, s azt a darabka cérnafélét a tűzbe lökte. Lobbanás, sercintés, aztán volt s nem volt az a valami.

– Annyi gomba van itt, de annyi, hogy Gizuséknak is adhatnánk belőle – így Maris mama.

– Igenis, adjunk! – támasztotta a hegedűt a bal, a vonót a jobb térdére az öreg, és éppen arra emlékezett, azokat a még eleven képeket forgatta vissza, hogy milyen könnyen tanult muzsikálni a közeli vár-csárda cigányprímásától, aki hegedűórákat adott neki, és csodálkozott a gyors haladáson. Azt mondta, hogy ilyen sebeseen csak cigány származású zenészek képesek a muzsikát megtanulni. Arra már egyáltalán nem volt kíváncsi, hogy milyen lenne, ha Géza papa ott hegedülne legalább egyszer a vár-csárdában, a zenekarban. Édes emlék. Erre újra hegedülni kezdett az öreg. Most azt játszta, hogy Én vagyok a falu rossza egyedül, miközben dőlt egyet előre, egyet hátra, megint egyet előre, megint egyet hátra abban a karosszékben, derékből dőlingélt, így lendült bele egyre jobban a játékba.

Nem. Nem ő volt a falu rossza. Ha valaki ezt rámondta volna, hát kikérte volna magának! A nóta közepe táján járt, és éppen előre dőlt megint, amikor újra cérnafélét látott ugyanott, ahol azelőtt. A nótát abbahagyta, a vonót a hegedű nyakához szorította bal kézzel, a jobbal pedig lenyúlt a nadrágja végéhez, s a cérnafélét elkapta. Finoman húzta meg, s húzogatta, miközben felegyenesedett ültéből. Engedelmeskedett a cérna. Nőtt jó hosszan. Akkor az öreg a gombacsomó mellé fektette a hegedűt és a vonót, erre Csürkém is felfigyelt, s nézte szótlánul, hogy Géza papa két kézre fogja azt a cérnafélét ott lent a bokájánál, elszakítja, kicsit összecsomózza, aztán a tűzbe dobja a kályhakarika fekete lyukán át.

Rókagomba hegedűvel

– Mondom, hogy sok a nyüves közte – vette le a szemüvegét Maris mama, s a gombacsomó mellé rakta. Ásványvizet ivott palackból a kanapé lába mellől, borvizet, ahogyan ő nevezte. Az ásványvizet ugyancsak Géza papa hordta haza egyenesen a forrásról ugyanazokban a palackokban, mindig, úgy, hogy már vízkövesek voltak szegények kívül is, belül is.

Géza papa tovább muzsikált. Tovább a falu rosszát.

– Valami vidámabbat nem lehetne? Valami olyat például, mint a Ritka árpa, ritka búza, ritka rozs – folytatta Maris mama a gombapucolást. Nővér volt ő nyugdíjba vonulása előtt a borvízfürdőben. Örökké jókedvű, örökké vidám nővér. Szeretni való. Géza papa meg szobafestő mester volt fiatal korában. Annyira elismert, hogy építészmérnök-jelöltek dolgoztak a keze alatt minden nyáron. Most, hogy vidámabb nótát kért a neje, eszébe jutott, hogy egy alkalommal, amikor éppen a falfestést gyakorolták az egyetemisták, és olyan lassan járatták a meszelőt a falon, hogy már-már belealudtak az igyekezetbe, rájuk szólt:

– Ismeritek-e a ritka árpa, ritka búza, ritka rozs kezdetű nótát?

– Ismerjük – mondták a fiúk.

– Nahát, akkor annak a ritmusára járjon a kezeitek! És énekeljete!

Menegedett a hegedűn a Ritka árpa. Géza papa ezt a nótát is szerette.

– Készen vagyok – jelentette be Maris mama, miután már kettőbe is osztotta a megpucolt, megtakarított gombát saját részre, valamint a szomszédoknak. Jaj, a derekam, jaj, a keresztcsontom szisszenéssel állt fel a kanapéról, tolt el maga elől egy hajszálynit a konyhaasztalt. A szekrényhez lépett, onnan egy vándlingot vett a kezébe, abba taszította bele az asztal lapjáról a szomszédnak szánt gombát.

– Ezzel átmegyek Gizusékhöz. Egy kicsit maradok náluk beszélgetni is.

Gizussal nagyon megértették egymást. Annyira talált a kettejük szava, mint egy fényes kulcs a fényes kapuzárba. Főleg akkor, amikor a férjeikről szóltak.

Géza papa kiszállt a karosszékből, hogy a tűzre tegyen, hadd legyen estére egy fokkal melegebb az ajtó nélküli szobában is, mert hiszen nem tudni, ki teszi be a lábát hozzájuk, testvér vagy gyermek, vagy unoka azzal, hogy ott szeretne aludni. Mellesleg: ajtó azért nem volt, csak egy testes nyílás tátongott a konyha meg a szoba között, mert minek...

Géza papa visszaült a helyére. Már a fenekét tolt hátrafelé a karszék fényes ölébe, amikor újra fehér cérnafélét pillantott meg nadrágja szárvégén.

– Na, most már tisztázzuk, hogy mi ez! – szólt Géza papa a cérnához. Lehajolt, két ujjal megfogta a cérnavéget, és meghúzta. Amaz engedelmeskedett. Követte az öreg keze mozdulatát.

– Mi vagy te? – kérdezte Géza papa hangosan, és húzta, és húzta a cérnát. Addig s addig nyújtotta, mígnem egyszerre csak valami bomlásfélét érzett az ágyéka s a feneké táján a nadrágja alatt. Belevillant, hogy mi történt. Akkor elmosolyodott, fel is kacagott. Elfogadta a játékot. Végigjátszta.

– Gyere hát! Gyere, kicsikém! – mondta, és húzta, húzogatta a cérnát óvatosan. Húzta, és gombolyította. Amikor pedig már mind felgombolyította, bedobta az egészet a tűzbe. Sercegés nem volt, holmi ismeretlen színű füst azonban igen.

Maris mama estére érkezett haza. Vacsorát adott az öregnek, aztán lefeküdtek. Szokásuk volt korán lefeküdni. Géza papa az ingét vetette le előbb. Aztán a nadrágját fektette a szék karjára. És akkor teljesen pucér volt. Csak egy széles gumicsík, s azon valami bontott rongy a derekán...

III. Rákóczi-kupa

KISPÁLYÁS IFJÚSÁGI LABDARÚGÓTORNA SZÁSZRÉGENBEN

Kezdődhet a csata

Június 14-én a városligeti műgyepes pályán került sor a III. Rákóczi-kupa ifjúsági labdarúgótornára. Az immár hagyományossá vált megmérettetés a szászrégeni Rákóczi Szövetség és Nagy Atilla tanár hathatós és lelkes szervezése nyomán jöhetett létre. A küzdelem – a Rákóczi-serlegért – ezúttal is a szászrégeni négy magyar tagozatos iskola számára volt kiírva.

A sporteseményen mintegy 70–80 tinédzserkorú gyermek vett részt. A négy csapat ezúttal nem volt színjelvezetésű (zöldek, fehérek vagy pirosak), Nagy Atilla főszervező tanácsára, a sorsolás függvényében, híres labdarúgó-együttesek nevét viselték. Így lépett pályára az Ajax, a Chelsea, a Real és a Juventus. A küzdelmek bajnoki lebonyolítási rendszerben folytak, mindenki mindenki ellen, majd az első és a második helyezett újra összemérte tudását a döntőben. A negyedrás találkozók jó színvonalúak, kiegyensúlyozottak és főként kiélezettek voltak. Olyannyira, hogy a négy csapat közül a mérkőzések végén három 6 ponttal rendelkezett, ennél fogva a két finálés kilétéről csupán a jobb gólkülönbség döntött. Az ádáz párharcok során ismételten beigazolódtott, hogy futballtehetségekben a szászrégeni magyar tagozatos diákok körében sincs hiány. A meccseken a következő eredmények születtek: Juventus (6-os iskola) – Chelsea (2-es iskola) 0-5, Real (5-ös iskola) – Ajax (3-as iskola) 1-2, Juventus – Real 0-1, Chelsea – Ajax 4-2, Ajax – Juventus 5-0, Real – Chelsea 2-0. A döntőben:

Ajax – Chelsea 4-2. Meglepetés született, hiszen miután a bajnokság negyedik mérkőzésén a Chelsea viszonylag simán, 4-2-re legyőzte az Ajax gárdáját, Damó Kálmán tanítványai a döntőben is nagy esélyesként léptek pályára. Ezúttal azonban az Ajax aratott 4-2-es, teljesen megérdemelt győzelmet.

A győztesek játékoskerete: Szász Erik (kapuvédő), Nagy Renáta, Fekete Hunor, Pápai Zsolt, Vajda Róbert, Márkus Roland, Nagy Győző, Nagy Flórián, Balázs Szabolcs, Antal Szilárd.

A III. Rákóczi-kupa díjkiosztó ünnepségén a szervezők részéről a győztes csapat serleget, oklevelet, érmet, valamint emléklapot vehetett át. Természetesen minden együttes oklevelet és emléklapot kapott. A szervezők három egyéni díjat is kiosztottak: a Rákóczi-kupa legjobb játékosai címet Vita Dániel (Alexandru Ceuşianu iskola) és Fekete Hunor (Petru Maior Műszaki Középfiskola) érdemelte ki. A legjobb kapuvédőnek Szász Erik (Petru Maior Iskolaközpont) bizonyult. Gratulálunk minden részt vevő csapatnak! Külön köszönet a szervezésért és a támogatásért Nagy Atilla, Cremene Levente, Grigore Moldovan és Damó Kálmán tanároknak. Végezetül hadd idézzem Nagy Atilla szavait: „...Az esemény remek alkalom volt az ismerkedésre, a közösség(sz)építésre. Szép élményben volt részünk! Jövőben együtt, ugyanitt!” Úgy legyen, tisztelt tanár úr!

SZABÓ ANTAL-LÓRÁND

IX. Dan Leorda asztalitenisz-émlékverseny Szászrégenben

Május elején a hegedűk városában immár kilencedik alkalommal került megrendezésre a Dan Leorda asztalitenisz-émlékverseny. A 2008-ban mindössze 47 éves korában elhunyt, kiváló asztaliteniszező emléke előtt 180 sportoló tisztelgett. A nagyszabású eseménynek a helyi Ifjúsági ligetben található sportterem adott otthont. A helybéli asztaliteniszezők mellett többek között a következő településekről érkeztek versenyzők: Marosvásárhely, Dicsőszentmárton, Kolozsvár, Dés, Beszterce, Maroshévíz, Csíkszereda, Gyergyószentmiklós, Parajd, Nagybánya, Máramarosziget, Bukarest, Konstanca, Jászvásár, Piatra Neamț.

Elit, nyílt és amatőr kategóriában zajlott a megmérettetés. A részt vevő sportolók száma kategóriánként: 36, 48, illetve 96. A párharcok reggel 10 órától kezdődtek, s késő estig tartottak. A mérkőzések 22 játékasztalnál zajlottak. A selejtező csoportok összecsapásait a főcsoportok párharcai követték, végül a küzdelmek egyenes kiesési rendszerben zárultak.

Ahogy azt már évek óta megszokhattuk, a színvonal ezúttal is kiemelkedő volt, ennél fogva izgalmas, fordulatokban és olykor drámai pillanatokban bővelkedő, gyönyörű labdameneteket láthattunk. Őszinte elismerés és dicséret illeti a versenyzőket. A kimerítő, maratoni hosszúságú küzdelemsorozatot követően a három kategóriában a következő végső rangsor alakult ki:

Elit kategória: I–IV. helyezettek: Gabriel Gogu (Kolozsvár), Dorel Nistor (Beszterce), Cosmin Pop (Torda), Andreea Hudușan (Marosvásárhely).

V–VIII. helyezettek: Simon Csaba (Marosvásárhely), Andrei Hagatiș (Dorna Vatra), Victor Zidar (Szászrégen), Bauer Lajos (Marosvásárhely).

Nyílt kategória: I–IV helyezettek: Bardócz Szilárd (Köpecbánya, Kovászna), Dénes Ferenc (Parajd), Jánosi Attila (Marosvásárhely), Cristian Ciortescu (Jászvásár).

V–VIII. helyezettek: Daniel Ciobanu (Balázsfalva), Paul Nicolae (Bukarest), Vita István (Szászrégen), Tiberiu Cămărașiu (Kolozsvár).

Amatőr kategória: I–IV. helyezettek: Gabriel Tipser (Segesvár), Kántor Imre (Szászrégen), Ioan Negrean (Nagyszeben), Kriszta Árpá (Szentpál).

V–VIII. helyezettek: Sipos Ferenc (Marosvásárhely), Biró István (Szászrégen), Bartha István (Nagyajta), Cezara Boeriu (Marosvásárhely).

A kiemelkedő eredményeket elért asztaliteniszezők okleveleket, serlegeket és érmekeket vehettek át. A nagyszabású emlékverseny szervezői, Kántor Imre-Zoltán és Rareș Leorda ezúttal is jelesre vizsgáztak. A szokásos lelkesedéssel és lendülettel, fáradságot nem ismerve iparkodtak annak érdekében, hogy a szervezés színvonalas legyen. Mindez sikerült is nekik!

SZABÓ ANTAL-LÓRÁND

V. SZÁSZRÉGENI
MAGYAR NAPOK
2017. szeptember 01 - 03

*A Szászrégen és Vidéke támogatói:
RMDSZ és Communitas Alapítvány.
Köszönjük!*

Bruhaha - ne vessünk együtt!

Az anyós nem bízik a vejeiben, ezért úgy gondolja, próbára teszi őket.

Először a legnagyobbhoz megy, és beleveti magát a kútba. A vőgondolkodás nélkül kimentí. Másnap reggel a férfi ablaka alatt ott áll egy vadonatúj Suzuki, rajta egy kis cédulával: „Sok szeretettel, anyósod”.

Az anyós ezúttal a második vejeéhez megy, és beleveti magát a kútba. A férfi kimentí, de előtte tétovázik egy kicsit. Másnap reggel a férfi ablaka alatt ott áll egy használt Trabant, rajta a cédula: „Szeretettel, anyósod”.

Végül az anyós a harmadik, legfiatalabb vejeéhez látogat. Beveti magát a kútba, de a veje nem menti meg, ezért belefutad. Másnap reggel a férfi ablaka előtt ott áll egy vadonatúj Porsche, rajta a cédula: „Köszönettel, szerető apósod”.

A tanár nincs megelégedve a kilencedikesek szellemi színvonalával, ezért gúnyosan így szól hozzájuk: – Kérem, aki idiótának érzi magát, az álljon fel!

Nagy csend, mindenki ülve marad. Egyszer csak az egyik gyerek óvatosan feláll.

– Nos, te úgy gondold, hogy rászolgáltál az idióta elnevezésre? –

kérdi a tanár gúnyosan.

– Az igazat megvallva, nem, de nem bírtam nézni, hogy a tanár úr egyedül álldogál...

A tanárnő miniszoknyában megy be órára dolgozatot íratni. Egyszer csak az egyik gyerek odasúgja a padtársának: – Látom a tanárnő combját!

A tanárnő meghallja: – Szemtelen kölyök! Menj haza, és három napig ne lássalak!

Kicsit később egy másik gyerek súgja oda a padtársának: – Látom a tanárnő fenekét! A tanárnő meghallja. – Szégyellj magad! Menj haza, és egy hétig ne gyere iskolába!

Erre Móricka is feláll, és elindul az ajtó felé.

– Móricka, te meg hova mész?
– Tanárnő, én olyat láttam, hogy az idén már nem jövök iskolába!

Kérdezik a cigányt a börtönben:

– Van neked anyád?
– Nincs.
– Mi lett veled?
– Atment rajta a traktor.
– Van apád?
– Nincs.
– Mi lett veled?
– Atment rajta a traktor.
– Vannak testvéreid?
– Nincsenek.
– Mi lett velük?
– Atment rajtuk a traktor.
– Akkor mid van neked, Gazsi?
– Traktorom...

Megy a cigány gyónni, s látja, hogy a pap letette az óráját a gyóntatószékre. Letérdel, és bal kezét ráteszi az órára.

– Mi a vétke?
– Lopok, atyám.
– Mondd úgy: loptam!

A cigány zsebre teszi az órát.
– Loptam – feleli.
– Mit, gyermekem?
– Egy órát.
– Visszaadtad-e a gazdájának?
– Én magának adom, atyám.
– Ej, fiam, ne nekem add, hanem a gazdájának!
– Próbáltam, de nem kellett neki.
– Hát akkor tartsd meg, fiam.

Doktor a betegéhez:
– Barátom, maga csak az erős szervezetének köszönheti, hogy végül meggyógyult.
– Jó, hogy mondani tetszik. Már éppen fizetni akartam a doktor úrnak.

Szörnyülködve hallja a rabbi, hogy egy fiatal zsidó éhenhalt.
– Egy zsidó nem halhat éhen! – kiáltja felindultan. – Miért nem jött el hozzánk, s miért nem kért alamizsnát?

– Mert szégyellte, rabbi.
– Na, mondtam én, hogy egy zsidó nem hal éhen! – állapítja meg a rabbi. – Ez se az éhségbe halt bele, hanem a büszkeségbe!

**ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
FABIÁN GIZELLA**

**SZASZRÉGEN és
VIDÉKE**

Kiadja a SZASZRÉGENI
KOLPING CSALÁDI
TÁRSULÁS
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernáttoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernáttoni József, Fábrián András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábrián András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter
A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.
Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFĂLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspete@yahoo.com fandras59@yahoo.com

Támogatók: RMDSZ és Communitas Alapítvány,

Online: szerkesztők: Jánosi Sarolta, Gál Előd, Makkai Alpár.

Cím: szaszregenesvideke.blogspot.ro

e-mail: szaszregenesvideke.online@gmail.com

Ára: 3 lej